

писателъ. Дали този примѣръ е действителенъ, или не, това е другъ въпросъ. Споредъ мене, реалността въ живота е една възможностъ. Всѣка реалностъ произтича отъ една възможностъ. Значи, между реалността и възможността има известна зависимостъ. Въ романа на този писателъ се описва любовта на единъ младъ поетъ. Той се влюбилъ въ една млада, красива княгиня, която била много скромна, добродетелна мома. Тя всѣки день отивала сама на пазара, да си купува плодове. Поетътъ я причаквалъ на опредѣлено мѣсто и предлагалъ да носи поупкитѣ ѝ. Тя го поглеждала и му давала кошницата съ плодове да я носи до дома ѝ. Като стигалъ до вратата на нейния домъ, той се спиралъ и предавалъ кошничката ѝ. Тя бръквала въ джоба си и му давала нѣщо за възнаграждение на неговия трудъ. Той взималъ възнаграждението си, навеждалъ се, цѣлувалъ ръката ѝ, внимателно се покланялъ и си отивалъ. Така тя му станала редовна клиентка.

Питамя: Какво е придобилъ този поетъ, като носѣлъ всѣки день кошницата на младата княгиня? — Все е придобилъ нѣщо. Паритѣ, които поетътъ получавалъ отъ своята възлюбена, турялъ въ специална кесия, на която много се радвалъ. Разумно ли е постъпилъ поетътъ, като не е изказалъ любовта си? — Разумно е постъпилъ. Той ималъ високо разбиране за любовта, затова не се изказалъ. Любовта е толкова по-силна, колкото по-дълго време остане неизвестна. Щомъ се опредѣли, тя губи силата си. При сегашното си развитие, човѣкъ не вижда любовта, но само я чувства. Като сила, любовта действува само единъ моментъ, но влиянието ѝ е продължително. Допре ли се до нѣкакъв предметъ, тя изчезва. Моментътъ, въ който любовта се проявява, е кратковремененъ, като този на свѣтлината, вследствие на което единъ моментъ не прилича на другъ. Моментътъ на свѣтлината, при който започнахъ тази сутринъ беседата, отдавна е отлетѣлъ. Отъ този моментъ досега сж минали множество моменти, всѣки отъ които е на хиляди километри вече отъ насъ. Свѣтлината, която този моментъ е при насъ, е съвършено различна отъ нейнитѣ предишни и последващи моменти. Отдето и да иде, свѣтлината взима частъ отъ своя животъ и го отнася съ себе си.

Въ природата сществува единъ законъ, споредъ